

**Stowarzyszenie Producentów i Dystrybutorów
Oprogramowania Rozrywkowego**

ul. Obornicka 11
02-948 Warszawa

Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego

W związku ze skierowanym do Stowarzyszenia Producentów i Dystrybutorów Oprogramowania Rozrywkowego (SPIDOR) zaproszenia do uczestniczenia w konsultacjach dotyczących proponowanych na forum Unii Europejskiej zmian w dziedzinie prawa autorskiego – zwłaszcza wynikających z Komunikatu Komisji Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów *W kierunku nowoczesnych, bardziej europejskich ram prawa autorskiego (Komunikat)* – poniżej przedstawiamy nasze stanowisko co do proponowanych zmian w regulacjach prawnych. Z uwagi na wagę regulacji dotyczących praw wyłącznych przysługujących twórcom oraz innym podmiotom uprawnionym, wyrażamy głębokie zainteresowanie omawianą materią i deklarujemy aktywny udział w dalszych pracach MKiDN.

SPIDOR reprezentując zarówno polski rynek gier komputerowych, jak i Interactive Software Federation of Europe, którego jest aktywnym członkiem, z uznaniem przyjmuje wszelkie inicjatywy, które zmierzają do osiągnięcia szerokiej dostępności treści kreatywnych w całej UE, a także zapewnią wysoki poziom ochrony podmiotów uprawnionych z praw autorskich przy jednoczesnym zapewnieniu dostępu do korzystania z utworów rozpowszechnianych on-line przez wszystkich obywateli UE. Mając jednak na uwadze, że wiele inicjatyw wskazanych w Komunikacie znajduje się dopiero w początkowej fazie przygotowań – stanowisko nasze dotyczyć będzie zagadnienia dotyczącego zapewnienia szerokiej dostępności usług w zakresie treści on-line bez granic w odniesieniu do treści audiowizualnych, gdyż w tej

właśnie dziedzinie został już przygotowany projekt Rozporządzenia KE¹ (Rozporządzenie), które ma na celu umożliwienie obywatelom UE transgranicznego dostępu do wykupionych treści internetowych:

W ocenie SPIDOR następujące zagadnienia wymagają dodatkowego wyjaśnienia w trakcie konsultacji albo uszczegółowienia w tekście proponowanego rozporządzenia:

1. uszczegółowienie zakresu korzystania z transgranicznego dostępu do treści cyfrowych on-line w innym państwie członkowskim

Rozporządzenie powinno zostać uzupełnione poprzez dodanie postanowienia o objęciu jego przepisami również podmiotów spoza UE w takim zakresie w jakim dostarczają one treści, które następnie są rozpowszechniane przez podmioty trzecie na terenie UE.

2. Niejasna sytuacja wysokości wynagrodzenia dla krajowych twórców za korzystanie z ich utworów w innym państwie członkowskim

Wydaje się, że Rozporządzenie pomija istotne dla twórców zagadnienie wynagrodzenia za korzystanie z utworów w innym kraju członkowskim UE. Chodzi tu o kwestię należnego twórcom wynagrodzenia z tytułu korzystania z utworu na określonym polu eksploatacji, które powinno zostać zapłacone przez korzystającego z treści cyfrowych. W przypadku transgranicznego korzystania z treści cyfrowych w innym kraju członkowskim może dojść do sytuacji, w której interesy majątkowe twórcy polskiego mogą zostać naruszone. Twórca polski z tytułu eksploatacji jego utworu otrzymuje wynagrodzenie - najczęściej za pośrednictwem krajowej organizacji zarządzania zbiorowymi prawami autorskimi i pokrewnymi (ozz) – w oparciu o ustalone stawki wynagrodzeń autorskich. Stawki te dotyczą rynku polskiego i jest to

---

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zapewnienia możliwości transgranicznego przenoszenia na rynku wewnętrznym usług online w zakresie treści /SWD(2015)627/.

uwarunkowane zasadą terytorializmu prawa autorskiego. W przypadku eksploatacji utworu polskiego na rynku zagranicznym (inny kraj członkowski UE) stosowane są inne stawki, zwykle w wysokości ustalonej przez ozz właściwe dla danego kraju członkowskiego. Stawki te są niejednokrotnie znacznie wyższe niż stawki stosowane w Polsce. Z Rozporządzenia wynika, że w przypadku transgranicznego korzystania z treści cyfrowych – korzystanie to odbywa się na tych samych warunkach, które obowiązywały w kraju zamieszkania korzystającego. A zatem twórca polski mimo, że jego utwór jest eksploatowany poza granicami Polski – otrzyma to samo wynagrodzenie, które otrzymałby z tytułu eksploatacji utworu na rynku krajowym.

Gdyby natomiast jego utwór był rozpowszechniany w innym kraju członkowskim odrębnie, otrzymałby wynagrodzenia według stawek obowiązujących w tym właśnie kraju, które to wynagrodzenie zwykle bywa większe niż wynagrodzenie krajowe.

Rozwiązaniem tego problemu powinno być ustalenie jednolitej stawki wynagrodzenia należnego twórcom w UE z tytułu rozpowszechniania treści cyfrowych on-line. Omawiany problem nie został zauważony ani w Rozrządzeniu ani w uchwalonej ostatnio Dyrektywie dotyczącej zbiorowego zarządzania prawami autorskimi i licencji multiterytoryalnych². Istnieje uzasadniona obawa, że regulacje wprowadzone przez Rozporządzenie podważają wyłączność terytorialnych licencji.

3. Brak możliwości skutecznego egzekwowania przepisów Rozporządzenia

Nie ulega wątpliwości, że skuteczne egzekwowanie praw własności intelektualnej jest jednym z celów UE. Rozporządzenie nie przewiduje żadnego rozwiązania pozwalającego na zweryfikowanie czy rzeczywiście dochodzi do transgranicznego korzystania z utworów w okresie krótkotrwałego pobytu w innym państwie członkowskim zgodnie z proponowanymi rozwiązaniami,

---

² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady z 26.02.2014 r. w sprawie zbiorowego zarządzania prawami autorskimi i prawami pokrewnymi oraz udzielania licencji wieloterytorialnych dotyczących praw do utworów muzycznych do korzystania online na rynku wewnętrznym.

czy też inny podmiot nie korzysta w ten sposób z treści dystrybuowanych transgranicznie w sposób sprzeczny z regulacją Rozporządzenia – co ma również wpływ na wysokość wynagrodzenia należnego twórcom utworów udostępnionych transgranicznie. Tego rodzaju luka może doprowadzić do powstania szarej strefy korzystania z treści cyfrowych w kraju członkowskim UE

4. Zbyt krótki okres *vacato legis*

Określony w art. 9 Rozporządzenia – 6 miesięczny okres *vacatio legis* jest niewystarczający do dokonania przez państwa członkowskie zmian niezbędnych do wdrożenia Rozporządzenia, jak i z uwagi na konieczność dostosowania do zmian obecnie obowiązujących rozwiązań biznesowych dystrybucji treści cyfrowych on-line.